

अन्यतः बाह्याः आपदः स्वकृताः ज्ञातिभूताः अंतरा आपदः ॥ १३ ॥ एते संकर्षणादयः तदन्वया अकूराच्ययाः ॥ १४ ॥ तत्र हेतुरर्थेति तत्त्वे ह प्रभावा इयंतव आपदिति सार्धः स्वकर्म जेत्युक्तं तद्विषणोति आत्मने
तिसार्धेन अन्यत्र आदुके ॥ १५ ॥ तत्प्रेष्वर्थे कृतमूलं यतो ज्ञातिशब्दं ज्ञातित्वादनृच्छेदनीयं हेतुसहायवत् अतएव पुनरादातुं न शक्यमित्याह नेति ॥ १६ ॥ तत्र हेतुः ज्ञातीति त्वयेति महतां दत्तापहारो नोचितः विषट्

नारद उवाच आपदो द्विविधाः कृष्णवात्याश्चाभ्यंतराश्च ॥ प्रादुर्भवंति वार्ष्णेयस्वकृता यदिवान्यतः ॥ १३ ॥ सेयमाभ्यंतरा तुभ्यमापत्कृच्छ्रास्वकर्मजा ॥
अकूरभोजप्रभवासर्वे त्वेते तदन्वयाः ॥ १४ ॥ अर्थे हेतोर्हि कामाद्वाचाची भत्सयापि वा ॥ आत्मना प्राप्तमैश्वर्यमन्यत्र प्रतिपादितं ॥ १५ ॥ कृतमूलमिदानीं
तज्ज्ञातिशब्दं सहायवत् ॥ न शक्यं पुनरादातुं वा तं मन्त्रमिव त्वया ॥ १६ ॥ बभ्रूयसे न योराज्यं नासुं शक्यं कथंचन ॥ ज्ञातिभेदभयात्कृष्णत्वया चापि विशेषतः
॥ १७ ॥ तच्च सिध्येत्येतेन कृत्वा कर्मसु दुष्करं ॥ महाक्षयं व्ययो वास्याहिना शोवा पुनर्भवेत् ॥ १८ ॥ अनायसे न शस्त्रेण मृदुना हृदयच्छिदा ॥ जिह्वा मुद्गरसर्वे
पां परिमृज्यानुमृज्य च ॥ १९ ॥ वासुदेव उवाच अनायसं मुने शस्त्रं मृदुविद्यामहं कथं ॥ येनैषामुद्गरे जिह्वां परिमृज्यानुमृज्य च ॥ २० ॥ नारद उवाच
शक्त्या न्नदानं सततं तितिक्षार्जवमार्दवं ॥ यथाहं प्रतिपूजाच शस्त्रमेतदनायसं ॥ २१ ॥ ज्ञातीनां वक्तुकामानां कटुकानि लघूनि च ॥ गिरा त्वंहृदयं वाचं शमय
स्वमनां सिच ॥ २२ ॥ नामहापुरुषः कश्चिन्नानात्मानासहायवान् ॥ महतीं धुरमाधत्ते तामुद्यम्योरसावह ॥ २३ ॥ सर्वे एव गुरुभारमनङ्गान्वहते समे ॥ दुर्गे प्रती
कः सुगवो भारं वहति दुर्वहं ॥ २४ ॥ भेदाद्दिनाशः संघानां संघमुख्योऽसिकेशव ॥ यथा त्वां प्राप्य नोत्सीदयं संघस्तथा कुरु ॥ २५ ॥ नान्यत्र बुद्धिं क्षांतिभ्यां नान्य
त्रैन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र धनसंस्त्यागाद्गणः प्राज्ञेव तिष्ठते ॥ २६ ॥ धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वपक्षोद्भावनं सदा ॥ ज्ञातीनामविनाशः स्याद्यथा कृष्णतथा कुरु ॥ २७ ॥
आयत्यांच तदा त्वेव ते स्य विदितं प्रभो ॥ षाड्गुण्यस्य विधानेन यात्राया न विधौ तथा ॥ २८ ॥ यादवाः कुकुरा भोजाः सर्वे चांधकवृणयः ॥ त्वय्यासक्तमहाबाहो
लोकालोके श्वराश्च ये ॥ २९ ॥ उपासंते हित्व हृद्भिर्मृषयश्चापि माधव ॥ त्वंगुरुः सर्वभूतानां जानीषे त्वंगतागतं ॥ ३० ॥ त्वामासाद्य दुःश्रेष्ठ मेधं ते यादवाः सुखं ॥
॥ ३१ ॥ इति श्रीम. शां. राज. वासुदेव नारद संवादनमैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥

क्षोपि संवर्धयस्व यच्छेत्तुमसां प्रतमिति न्यायादित्यर्थः ॥ १७ ॥ तच्च राजस्य पुनरा

दानं च ॥ १८ ॥ जिह्वा मुद्गरतेषां मूकीभावं संपादयेन कलहोदयो न स्यात् ॥ १९ ॥ परिगर्जनं दोषापनयनं तितिक्षार्जवमार्दवैः कार्यं अनुमार्जनं प्रीतिगुणाधानं यथार्हपूजनमित्यर्थः ॥ २१ ॥ हृदयं कूरनिश्च
ये मर्नासिकुसंकल्पजालानि ॥ २२ ॥ अनाला अजितचित्तः उरसा अंगीकृत्य क्षमया बहस्वेत्यर्थः ॥ २३ ॥ इ. शां. राज. नै. भा. एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥